

Het mini-Achterhuis met alles erop en eraan

ROELKE AALDERINK

AMSTERDAM – Scholen die de *Anne Frank Krant* van 2013 bestellen, krijgen er een bouwpakket van Het Achterhuis bij. Het lespakket met de zelfbouwmaquette verscheen half maart en blijkt populair: de 3000 exemplaren zijn er bijna doorheen.

Het Achterhuis met alles erop en eraan, maar dan maar vijftig centimeter hoog. “De maquette is zo gedetailleerd mogelijk. Van de portretjes die Anne Frank ophing tot de groeistreepjes op de muur,” zegt ontwerper Frédéric Ruys. “Je wilt het verhaal van Anne Frank voor leerlingen uit groep 7 en 8 zo menselijk mogelijk maken.”

De *Anne Frank Krant* is een lespakket dat jaarlijks in maart wordt uitgegeven door de Anne Frank Stichting. Docenten kunnen de krant en het bouwpakket, gebruiken in lessen over de Jodenvervolging en de Tweede Wereldoorlog. Het is bedoeld voor scholen, maar particulieren hebben ook interesse getoond.

De Anne Frank Stichting denkt er over om voor hen een variant uit te brengen. Ze krijgen dan niet alleen de maquette, ook hier wordt het bouwpakket in een educatief jasje gegoten, zodat ‘het meer is dan alleen een huisje bouwen’, aldus de woordvoerder van de stichting.

Frédéric Ruys ontwierp de visuele kant. Sybren Terpstra ontwikkelde de techniek van het bouwpakket. “Het bestaat uit kartonnen platen, die met een kliksysteem in elkaar gezet kunnen worden,” zegt Ruys. “Kinderen kunnen er zo mee aan de slag, zonder te knippen en plakken.”

Voor de *Anne Frank Krant* 2012

De maquette moet Anne Franks verhaal ‘zo menselijk mogelijk te maken’.

maakte Ruys een 3D-poster van Het Achterhuis; daar ging een grote inventarisatie aan vooraf. “Je wilt weten welke spullen er vermoedelijk hebben gestaan in die tijd. Voor het bouwpakket ging dit onderzoek dieper. Je moet alle aanzichten hebben. Met een archivaris en een documentalist ben ik verder gaan onderzoeken.”

Natuurlijk zit de boekenkast, waarachter de doorgang zat verborgen naar Het Achterhuis, erin. “Dat was nog lastig om te verwerken in een maquette die uit kartonnen platen bestaat. De deuren kunnen niet open en dicht, maar de boekenkast staat er, met de kaart van België erboven, die de deurpost moest verhullen.”

Zwarte lijst falende artsen

EDWIN VAN DERAAS

DEN HAAG – Er komt een lijst met

in 2004 ontslagen vanwege zijn verslaving aan kalmerende middelen, het vervalsen van recepten en ver-

gevraagd zo veel mogelijk artsen met wie tot 2010 een deal is gesloten ‘bijeen te schrapen’. Ze waarschuwde

Verklaring Jasper S. Boer raakte volledig in paniek

Tot drie keer

Pijnlijk gedetailleerd vertelde Jasper S. gisteren hoe hij de zestienjarige Marianne Vaatstra in de nacht van 1 mei 1999 verkrachtte en vermoordde. ‘Mijn geweten was uitgeschakeld.’

TOBIAS DEN HARTOG
LAURA SCHALKWIJK

Als Jasper S. via de zijdeur zittingszaal A van de rechtbank in Leeuwarden binnenloopt, kijkt hij recht de zaal in waar de familie Vaatstra op de eerste rij zit. Ze kijken terug naar een tele man, gekleed in grijze trui, spijkerbroek en bruine wandelschoenen – de man die hun dochter en zus bijna veertien jaar geleden op brute wijze verkrachtte en vermoordde.

Hij gaat zitten, geflankeerd door zijn twee advocaten. De schaamte drupt van hem af. Zijn eigen vrouw en kinderen luisteren afgezonderd van iedereen mee.

Even later vertelt hij over ‘de roes’ die hij die nacht voelde. Dat niet hij, maar ‘zijn lichaam’ het deed. Eerst is het woord aan S., die Nederlands spreekt met een Fries accent: “Mijn geweten was uitgeschakeld. Ik kan dat zelf ook niet plaatsen.”

De Friese boer vertelt hoe Marianne toevallig voorbijkwam, dat hij seks wilde en haar leven nam. Een volwaardige verklaring afleggen, kan hij niet. Dat hij hier, in de rechtbank, zou eindigen, wist hij vanaf het moment dat het dna-verwantschapsonderzoek werd aangekondigd.

Rechter Dölle: “Wat dacht u toen?”

Jasper S.: “Euuuh, ik beseftte dat ik daaruit als dader naar voren zou komen. Ik heb voldoende familie in het gebied waar het zou worden gehouden. En ik ken mijn familie voldoende om te weten dat ze daaraan mee zouden doen.”

Rechter: “Heeft u nooit overwogen zelf naar politie te gaan?”

S.: “Ik heb de afgelopen veertien jaar meerdere malen overwogen om naar de politie te gaan, maar iedereen heeft kunnen zien welke ophef deze zaak heeft teweeggebracht. Ik heb al

tijd voor kinderen. Zeker als één van je ouders in de cel zit. Ik zie het nu in de gevangenis ook om me heen. De gevolgen voor een gezin zijn groot. Ik had de moed niet om te zeggen: ‘Ik heb het gedaan’.”

Het mes waarmee hij het meisje de keel doorsneed, hield hij wel bij zich. “Als een vorm van boetedoening, denk ik.”

Voordat Jasper S. een nachtelijke fietstocht gaat maken, is die 30ste april 1999 voor de boer een avond als zovelen. Terwijl Marianne Vaatstra met haar vriendje Spencer Koningtnedag viert in Kollum, melkt Jasper S. zijn koelen.

Om 23.00 uur is hij klaar. Daarna gaat hij terug naar het woonhuis, eet brood, drinkt koffie en leest de krant. Zijn vrouw gaat naar bed, Jasper S. blijft beneden. “Er zou een koe gaan

‘In 1999 besloot ik al om niet naar de politie te gaan’

kalven. Daardoor moest ik er meerdere keren per nacht uit. Dat had ik al een paar nachten achterelkaar gedaan.”

Die nacht kijkt hij nog even bij het beest. Daarna wil hij weer gaan slapen, maar hij bedenkt zich. “Ik heb mijn fiets gepakt, ik ben het erf afgereden en ben gaan fietsen.”

Jasper S. maakt vaker nachtelijke fietstochten. Om zijn hoofd leeg te maken. Tussen hem en zijn vrouw gaat het niet goed. De boer is seksueel gefrustreerd. Soms fietst hij helemaal door naar Groningen, om daar bevrediging te zoeken bij hoeren.

Dat hij in de eerste uren van de eer-